

יש משהו מסקרן מאוד באותו סרט. די-ווחי העיתונות מארצות הברית מספרים כי אמריקה כולה היתה רתוקה, במשך שבע שעות תמימות, למקלטי הטלוויזיה, ה"לרא" השואה" הטלוויזיה במערב-גרמניה רכשה את הסידרה תמורת סכום יעק של 10 מיליון לירות. ואילו בישראל הציע פלאטור שרון את השואה חינם אין כסף, בתוספת מסיבת קוקטייל מפוארת כליווי הולם, לנבחרי האומה.

קול המחאה הראשון נשמע עוד לפני ערב ההקרנה. ח"כ חייקה גרוסמן, מי שהיתה ממפקדות הפרטיונים, מחתה על כך שהסרט יוקרן לראשונה בארץ דווקא בביתו של מי שנחשד בפלילים. אילו ידעה חייקה גרוסמן מה באמת עומד להתרחש באותו ערב, אילו העלתה בדעתה כי פלאטור שרון יעטוף את השואה במסיבה עליזה שכזו, היתה בודאי מתייצבת ליד שער הווילה שבסביון, ומפגינה נגד האירוע המביש.

אולם, לא כולם חשבו כמו חייקה. אט אט החלו מגיעים למקום גם חברי הכנסת. ח"כ המפד"ל יהודה בןמאיר, שהוא שכנו של פלאטור בסביון, היה בין ראשוני הדבאים. מנחם סבידור מהליברלים לא אחר (המשך בעמוד 40)

התאספו על הדשא של פלאטור שרון ל עליזה, בסרט טלוויזיה "השואה"

אזה נחמדה

הרביעייה העליזה

שניים מחברי רביעיית מועדון התיאטרון, גידו עזר וינגר ויענק'לה בןטירא, מספרים בדיחה מקאברית למארח, פלאטור שרון, כשמימין מחייך איש יחסי הציבור של שרון, שיפמן.

הרכטמנים העליזים

השואה יחד עם אשתו ובתו (לידו ראשעיריית רחובות וח"כ הכנסת של הליכוד, שמואל רכטמן, הופיע למסיבת בתמונה), כאשר הוא שופע חיוכים.

הכיפה
ח"כ יהודה בןמאיר, שכנו של פלאטור בסביון, הוא בפסטיבל השואה. יון השתתף אף